

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1729

гр. София, 05.04.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
закрито заседание на 05.04.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **10900** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на К. И. С. видно от чието уточнение-
на л.144 по делото-лицето оспорва констативен акт С-7-316-1 от 25.07.2007г., заповед
ДК-02 ЮЗР-37 от 11.02.2011г. на Началник РДНСК-ЮЗР и покана за доброволно
изпълнение №С7-316 от 11.11.2011г. на л.40. Ответникът в писмо от
16.03.2012г. изразява становище за недопустимост на жалбата, доколкото поканата за
доброволно изпълнение няма характер на изпълнително действие, не е индивидуален
административен акт, както и констативния акт. По отношение на заповедта се твърди,
че жалбата е просрочена.

Съдът съобразява следното: в действителност видно от практиката на АССГ
–определение №1224 от 08.03.2012г. по адм.дело №2498/2012г., определение №1273 от
12.03.2012г. по адм.дело №2580/2012г., определение №1617 от 30.03.2012г. по адм.дело
№2499/2012г. – поканата за доброволно изпълнение няма белезите на ИАА, доколкото
само уведомява длъжника и му предоставя възможност да извърши действието
доброволно преди да бъдат предприети принудителни действия от органа, който биха
го засегнали и които биха подлежали на оспорване по чл.297 АПК.

Констативният акт също не е ИАА, а акт за установяване на факти по документи
и при проверка на място съставен от служители на ответника. Същият е акт по
издаването на ИАА-заповедта за премахване на строежа като незаконен и като такъв
видно от чл.21, ал.5 от АПК няма самостоятелност и не е ИАА.

В горната част по изложените мотиви производството като недопустимо следва
да бъде прекратено.

По жалба в частта ѝ против заповед ДК-02 ЮЗР-37 от 11.02.2011г. на Началник
РДНСК-ЮЗР- ответникът сочи, че тя е получена на 21.02.2011г. от С. видно от обратна
разписка и съответно жалбата е просрочена.

Съдът установява следното: единствената обратна разписка с дата от
21.02.2011г. е на л.47 и видно от същата- датата е подправена, както и лицето е

получило писма № С7-316-00-617,618 от 17.02.2011г.. С писмо №С 7-316-00-617 л.50 се изпраща заповед № ДК-02-ЮЗР 36, която не е процесната заповед. Видно от писмо №С 7-316-00-618- л.86- със същото се изпраща отново друга заповед-заповед ДК-02-ЮЗР-35, а не процесната № ДК-02 ЮЗР-37. Следователно с описаните писма се връчват предходни две заповеди, но не и процесната, поради което жалбата е в срок и следва да се разгледа по същество. Ако въз основа на невлязлата в сила ЗАПОВЕД № ДК-02 ЮЗР-37-предмет на съдебно оспорване –ответникът предприеме изпълнителни действия –при евентуалната ѝ отмяна ще понесе причинените на жалбоподателя вреди вкл. ако същият не е оспорил извършваните изпълнителни действия.

Следователно- в частта на жалбата срещу заповед №ДК-02 ЮЗР-37 от 11.02.2011г. на Началник РДНСК-ЮЗР производството е допустимо и делото следва да се насрочи, като се призове заинтересования Х. И. К. –адрес на л.52.

Водим от гореизложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалбата на К. И. С. срещу констативен акт С-7-316-1 от 25.07.2007г. и покана за доброволно изпълнение №С7-316 от 11.11.2011г.. и в тази част ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Насрочва за 30.05.2012г. от 10.00ч. производството с предмет жалбата на С. срещу ЗАПОВЕД ДК-02 ЮЗР-37 от 11.02.2011г. на Началник РДНСК-ЮЗР, като се призоват страните вкл.заинтересованата страна – Х. И. К..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта за прекратяването му може да се обжалва с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок чрез АССГ от съобщаването. В частта за насрочването определението е окончателно.

Съдия: